

ἐπαφίνοντας τὴν περὶ αὐτῆς κρίσιν εἰς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικοὺς καὶ ἐν-
πρίβοντας ἀρχαιολόγους.

ΕΝΘΑ ΚΑΛΟΝ ΚΕΙΤΑΙ ΒΡΕΦΟΣ ΕΘΡΙΟΣ ΕΡΜΑΦΟΡΑΣ
ΝΗΠΙΟΝ ΔΙΑΜΙΑΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΔΗΨΗΣΑΤΟ ΑΝΑ-
ΦΟΥΣ ΟΡΧΗΣΕ ΤΑΣ ΝΕΜΕΣΕΙΣ ΥΙΞ Ζ
ΤΡΙΤΗ ΟΥ ΠΕΙΡΑΝ ΜΗ ΛΑΒΗΣ. »

Τὸ ἐπιτάφιον τοῦτο ἐπίγραμμα ἀντεγράφη κακῶς, ἡ δὲ ἀποκατάστασις
τοῦ ὁρθοῦ, ὡς ἔχει νῦν τὸ ἀντίγραφον, δὲν εἶνε ἐν πᾶσιν εὐχερὲς. Καλὸν θὰ
ἦτο ἂν κατεβόλλετο φροντίς περὶ τῆς εἰς Ἀθήνας ἀποστολῆς καλοῦ χαρτο-
τύπου ἐκμυγείου. »

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Διὰ Β. Διχτάγματος ἐνεκρίθη ἡ αἴτησις τῆς Ἐφορίας τοῦ Συλλόγου ὅπως
ἡ παρὰ τὴν θέσιν Ταβέρνα τῆς Ἡλείας ἐγκατασταθεῖσα ἀποικία τῶν ἐξ Ἰτα-
λίας Ἑλληνοκλιδανῶν ὀνομασθῇ *Νέα Πικέρνη*, καθ' ἃ εἵπομεν ἐν τῷ προλα-
βόντι τεύχει. Οὕτω τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἔσται γνωστὸν τὸ χωρίον
τῶν νέων ἀποίκων.

Ὁ γνωστὸς Ἰταλὸς λόγιος καὶ γεροσιχητὴς κ. Τερέντιος Μαυρίνης ἀπέ-
στειλε πρὸς τὸν Σύλλογον λίαν κοτακευτικὸν ἔγγραφον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπο-
δοχῆς τοῦ τίτλου τοῦ ἐπιτίμου μέλους.

Οἱ κῆτοικαι τῶν χωρίων τοῦ δήμου Μαρτουντίων Βράτι, Τραχανοῦ καὶ
Μαρκοπούλου δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Ἐφορίαν τοῦ Συλλόγου ἐξαίτουνται τὴν
παρ' αὐτοῖς σύστασιν σχολῆς ἀπόρων παίδων. Ἡ Ἐφορία θέλει ὑποβάλλει τὴν
αἴτησιν ταύτην ἐν ταῖς πρώταις μετὰ τὰς διακοπὰς συνεδριάσεσι τοῦ Συλ-
λόγου.

Τῇ 13/25 Σεπτεμβρίου ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας γενήσονται ἑορταὶ ἐπὶ
τῇ ἀναμνήσει τῆς δεκάτης ὁγδόης ἑκατονταετηρίδος τῆς καταστροφῆς τῆς
Πομπηίας. Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀνασκαφῶν κ. M. Ruggiero προσεκλήθη
λίαν εὐγενῶς καὶ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ὅπως ἀποστείλῃ ἀντιπροσώπους. Ἡ
Ἐφορία συνελθοῦσα ὥριτεν ἀντιπροσώπους τοῦ Συλλόγου τὸν ἐν Νεαπόλει
διατρίβοντα κ. Κ. Καραπάνον, ἐπίτιμον μέλος, καὶ τοὺς κκ. Α. Κορδέλλαν,
Σπυρ. Π. Λάμπρον καὶ Α. Φραβασίλην, τακτικὰ μέλη, οἵτινες ἐσκόπων νά-
πέλθωσι κατ' αὐτὰς εἰς Ἰταλίαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ.— Ἡ πλουσία βιβλιοθήκη τῆς Βιρμιγγάμης
ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἡ καταστροφή ἔπεισε τὴν διευ-
θύνσιν τῆς ἐν Βοττῶν τῆς Ἀμερικῆς βιβλιοθήκης νὰ εἰσαγάγῃ μέτρον ἀξιό-

ζηλον. Ἐγκατέστησε δηλαδή νυκτοφύλακα οὗ ἡ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ περι-
παλία εἶνε ὁρισμένη οὕτως, ὥστε νὰ διέρχεται ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἀνὰ
ἡμίσειαν ὥραν. Αἱ εὐφυεῖς δὲ τινος μηχανισμοῦ, σημειοῦντος τὴν ἐκάστοτε
διάβασιν αὐτοῦ, καθίσταται τὴν ὑστεραίαν εὐχερὴς ἢ ἐξέλεγχος τῆς περὶ τὴν
ὑπηρεσίαν ἀκριθείας τοῦ νυκτερινοῦ φρουροῦ.

— Εὐχάριστος εἰδήσις ἀγγέλλεται ἐκ Ῥώμης. Γνωστὸν εἶνε ὅτι τὰ πλου-
σιώτατα ἀρχεῖα τοῦ Βατικανοῦ, ὧν ἡ ἐξέτασις ὑπόβηθ' ἀξίῳ πλείστου λόγου
εἰς τὴν ἱστορίαν, ὡς ἔχει τανῦν ὁ ὀργανισμὸς αὐτῶν, εἶνε σχεδὸν ἀπρόσιτα
εἰς τοὺς ἱστοριοδίφας. Ἀλλ' ὁ νῦν πάπας ἐνετείλατο ἐπ' ἐσχάτων τῷ γερμανῷ
καρδινάλιῳ Hergenröther, γνωστῷ ἐξ ἄλλων τε αὐτοῦ μελετῶν καὶ δὴ καὶ τῆς
περὶ Φωτίου ἀξιοσπουδάστου συγγραφῆς, νὰ σχοληθῇ εἰς σχέδιον ἀναδιοργα-
νώσεως τῶν ἀρχείων. Αἱ ἐπενεχθῆσόμεναι τροποποιήσεις σκοπὸν ἔχουσι νὰ
καταστήσωσι τὰρχεῖα ταῦτα προσιτότερα εἰς τοὺς λογίους. Ἐπ' ἴσης ἐδόθη
αὐτῷ ἡ ἀδεια τῆς ἐκδόσεως διαφόρων ἐγγράφων.

— *Ἀνέκδοτα ἀποσπάσματα Εὐριπίδου καὶ ἐπιγράμματα ἐπὶ παπύ-
ρου.* Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημείας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Γραμ-
μάτων, τῇ γενομένῃ τὴν 1/13 τοῦ λήξαντος Αὐγούστου, ὁ κ. Ἐρρίκος Weil,
μέλος τῆς Ἀκαδημείας ἀντεπιστέλλον, ἐποιήσατο ἀνακοίνωσιν σπουδαίαν
ἀναφερομένην εἰς τὴν ἐλληνικὴν φιλολογίαν τῶν κλασικῶν χρόνων.

Πρόκειται περὶ παπύρου, γεγραμμένου πιθανῶς κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ
δευτέρου π. χ. αἰῶνος καὶ περιέχοντος ἀνέκδοτα ἀποσπάσματα Ἑλλήνων
ποιητῶν. Τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες στίχοι, ἀποτελοῦντες συνεχὲς καὶ πλη-
ρες ἀπόσπασμα καὶ ὧν ὁ πάπυρος παρέχει ἀντίγραφον διπλοῦν, εἶνε τοῦ Εὐ-
ριπίδου. Περιλαμβάνουσι δὲ τὸν λόγον γυναικὸς δευτέρας θερμῶς τοῦ πατρὸς
αὐτῆς νὰ μὴ τὴν χωρίσῃ συζύγου ὃν ἀγαπᾷ καὶ ἥτις ἀποποιεῖται μετ' ἀγα-
νακτήσεως τὴν προτεινομένην αὐτῇ ἔνωσιν μετ' ἄλλου ἀνδρὸς πλουσιωτέ-
ρου καὶ ἰσχυροτέρου. Ἐν τῷ ἀποσπασματι τούτῳ ἄξιον θαυμασμοῦ εἶνε τὸ
ὕψος τῶν αἰσθημάτων, συνδεόμενον μετ' εὐγενεστάτης ἀπλότητος τῆς γλώσσης.

Ὁ πάπυρος δὲ αὗτος περιέχει καὶ ἄλλα ἀποσπάσματα βραχύτερα καὶ οἰ-
κτρῶς παρεφθαρμένα ὑπὸ τῆς ἀμελείας καὶ ἀμαθίας τῶν βιβλιογράφων, ἀλλ'
ἅτινα εἶνε οὐχ ἥττον σπουδαία. Δύο τούτων δύνανται νὰ ποδοθῶσιν εἰς τὸν
Αἰσχύλον. Ὁ κ. Βέιλ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἐπ' ἴσης ἐπὶ χαριεστάτου τινὸς
ἀποσπασματος κομφῆδος καὶ δύο βραχέων ἐπιγραμμάτων. Τὰ ἐπιγράμματα
ταῦτα εἶνε ἀληθῆς κειμήλια ἐξεληθόντα τῆς χειρὸς καλλιτέχνου ποιητοῦ τῶν
μετ' Ἀλέξανδρον χρόνων. Πρὸς ὅρισμόν τῆς ἐποχῆς αὐτῶν καὶ τοῦ τόπου τῆς
προελεύσεως χρησιμεύει ἀπολογισμὸς τις, εὐρισκόμενος ἐν τῷ αὐτῷ παπύρῳ.

Ὁ σπουδαῖος οὗτος πάπυρος, ἀποτελὼν ἄλλοτε μέρος τῆς σπουδαίας βι-
βλιοθήκης τοῦ Φερμίνου Διδότου, ἀνήκει νῦν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θανόντος κ.
Ἀλφρέδον Διδότον, ὅστις ἐπέτρεψεν εἰς τὸν κ. Βέιλ τὴν δημοσίευσιν αὐ-
τοῦ, ἥτις καὶ γενήσεται ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τοῦ ἐν Παρισίαις Συλλόγου πρὸς

διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων διὰ τὸ προσεχές ἔτος. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ διατριβὴ τοῦ κ. Βέιλ εἶνε ἤδη ἐκτετυπωμένη καὶ δὲν θάργῃ νὰ δημοσιευθῇ ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ.

— Ἡ ἐν Νεκπόλει Ἀκαδημία τῶν φιλοσοφικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν προεκήρυξεν ἐπ' ἐσχάτων διαγωνισμὸν, οὗτινος θέμα ἔσται τὸ ἑξῆς: «Τίς εἶνε ὁ τρόπος καὶ ὁ βαθμὸς τῆς εἰς τὰς οἰκονομικὰς τῆς κοινωνίας λειτουργίας ἀναμίξεως τοῦ κράτους, ἣν προκαλοῦσι τὰ κυριώτατα οἰκονομικὰ φαινόμενα τῆς νεωτέρας κοινωνίας, καὶ τίνας εἶνε αἱ μέχρι τοῦδε περὶ τούτου τοῦ ζητήματος ἀναπτυχθεῖσαι θεωρίαι καὶ αἱ γινόμεναι πρὸς ὀρισμὸν αὐτοῦ ἀπόπειραι;» Τὸ ἄθλον ἔσται 8000 ἰταλικῶν λιρῶν.

— *Ξένη καταγωγὴ τῶν Ῥώσων συγγραφέων.* Κατὰ τινὰ ἀνώνυμον κριτικόν, ἀναφερόμενον ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Ἀκαδημίας, οἱ πλεῖστοι τῶν ἀξίων λόγου Ῥώσων συγγραφέων δὲν εἶνε Ῥῶσοι τὸ γένος. Ὁ κυριώτατος ἀντιπρόσωπος τῆς φιλολογικῆς κινήσεως ἐν Ῥωσίᾳ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 17 αἰῶνος, ὁ Συμεὼν Πολότσκις, ἦτο Πολωνός. Μετ' αὐτὸν ὁ πρίγκιψ Ἀντίοχος Καντεμῖρ ἦτο ταταρικῆς καταγωγῆς. Εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ Λομονοσώφ ἦτο Ῥώσος, ἀλλ' ὁ Καραμζῖνος ἦτο Γάλλος, ὁ δὲ Ὁζερὼφ Γερμανός. Ὁ ποιητὴς Γριβοεδώφ κατήγετο ἐξ οἰκογενείας πολωνικῆς, ὁ δὲ κόμης Χβοστὼφ ἐκ γερμανικῆς. Ὁ Τολμύσκι ἦτο Γούρκος ἐκ μητρὸς. Ὁ Βουνικέβσκις, ὁ Νελεδίνσκις, ὁ Μελέτσκις καὶ Βρακτίνσκις ἦσαν Πολωνοί. Ὁ πατὴρ τοῦ ποιητοῦ Λερμοντώφ ἦτο Σκώττος καὶ εἶχε νυμφευθῇ Γαταρίδα. Ὁ Γογὼλ κατήγετο ἐκ Πολωνοῦ μετὰβιβάλλοντος ὄνομα. Τέλος ὁ Πούσκιν ἦτο Γερμανός ἐκ πατρὸς καὶ Μαῦρος ἐκ μητρὸς.

— Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑταιρείας τῶν βιβλιοφίλων εἰς τῶν ἐταίρων, ὁ κ. Ἀξὼν, ἀνέγνω πραγματείαν περὶ τῶν βιβλιοθηκῶν παρὰ τοῖς Σίναις, ἐξ ἧς ἐξάγεται ὅτι παρ' οὐδενὶ λαῷ ἡ ἀγάπη τοῦ συγγράφειν ἔφθασε περὶτέρω ἢ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Σίναις. Ἡ χώρα αὐτῶν ὑπέκειτο εἰς συμφορὰς φρικτάς. Οἱ ἡγεμόνες τῶν μὴ ἀγκυπῶντες τὰ γράμματα διέτασσον τὸν θάνατον ἢ τὸν ἀκρωτηριασμὸν τῶν συγγραφέων, αἱ δὲ βιβλιοθήκαι αὐτῶν κατεστρέφοντο ὑπὸ τῶν ἀρχῶν. Ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἀπεθάρρυνεν αὐτοὺς, οὐδὲν ἐπειθεν αὐτοὺς νὰ ποστῶσι τῆς μελαινώσεως τοῦ χάρτου. Τὸ γράφειν ἦτο παρ' αὐτοῖς μανία ἀληθής.

*
* *

ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ. — Γενικὴ ἐκθεσις τῆς ἀγγλικῆς, γαλλικῆς καὶ ὀλλανδικῆς Γουίλνις ἐνεκκινίσθη πρὸ μικροῦ ἐν Georgetown (Γεωργιουπόλει), πρωτεύουσῃ τῆς ἀγγλικῆς Γουίλνις. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἐξέχει πρὸ πάντων ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς φυσικῆς ἱστορίας καὶ εἶνε πλουσία εἰς ἀντικείμενα διευκρινίζοντα τὰς λεπτομερείας τοῦ βίου τῶν Ἰνδῶν.

— *Ἡλεκτρικαὶ ναυτικαὶ πυξίδες.* Ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων εὐφρεστάτη ἐφαρμογὴ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἐν τῇ θαλασσοπορίᾳ. Ὁ Ἀγγλος Ἑρρίκος Severn

κατ'ὁρίωσε νὰ κατασκευάσῃ μαγνητικὴν πυξίδα διὰ τῆς ὁποίας ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου εἰδοποιεῖται ἕως τὸ πλοῖον παύσῃ νὰκολουθεῖ τὴν διαγεγραμμένην ὁδὸν, διὰ τοῦ ἤχου κωδωνίσκου. Ἡ συσκευὴ περιέχεται ἐν μικρῷ κιβωτίῳ εὐμετακομίστῳ, τὸ ὁποῖον κατὰ γενικὸν κανόνα τίθεται ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦ πλοιάρχου. Πᾶσα παρέκκλισις πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ πρὸς τὰ ἀριστερὰ θέτει τὸν κωδωνίσκον εἰς κίνησιν.

ὑποθετόν ὅτι ὁ πλοίαρχος καταλείπων τὴν γέφυραν τοῦ πλοίου ἔδωκε τὴν διαταγὴν νὰκολουθήσωσι διεύθυνσιν τινα, θέτει δὲ τὸν δείκτην τοῦ ὀργάνου ὑπὸ τινὰ γωνίαν καὶ ἀντὶ, ὡς νῦν συμβαίνει, νὰ εἶνε ἠνγκασμένος νὰ προσέχῃ εἰς τὴν πυξίδα διὰ νὰ βεβαιούται ὅτι ἡ διαταγὴ αὐτοῦ ἐκτελεῖται, ἀναθέτει τὴν φροντίδα ταύτην εἰς τὸ νέον ὄργανον, ὅπερ ἡρεμεῖ ἐνόσῳ τὸ πλοῖον ἀκολουθεῖ τὴν παρ' αὐτοῦ ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν, ἂν ὅμως τὸ πλοῖον παρεκκλίνῃ ταύτης, ὁ κωδωνίσκος τοῦ ὀργάνου ἄρχεται ἤχων καὶ δὲν παύει μέχρις ὅτου τὸ πλοῖον ἀναλάβῃ τὴν προτέραν αὐτοῦ διεύθυνσιν.

Ὁ πλοίαρχος διὰ τοῦ ὀργάνου τούτου ἀπαλλάσσεται πολλῶν φροντίδων καὶ περιπλοκῶν καὶ ἀποφεύγει τοὺς σκοπέλους μετὰ μεγαλητέρας τῆς τέως ἀσφαλείας, οἱ δὲ κίνδυνοι ἐν γένει τῆς θαλασσοπορίας ἐλαττοῦνται σπουδαίως.

— Κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς, γράφει ἡ γαλλικὴ Ἑφημερίς τῆς Ἀνθρωπολογίας, τῷ 1877 ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων 22,851 ἀγρίων θηρίων καὶ 127,295 ὄρεϊς, ἀλλὰ 16,777 ἀνθρώπων ἀπέθανον διχχθέντες ὑπ' ὄρεων καὶ 2818 ἐφονεύθησαν ὑπὸ τίγρεων, λεοπαρδάλεων, λύκων καὶ ἄλλων ἀγρίων ζώων. Ἄρα ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ὑπερνικᾷ ὁ ἄνθρωπος.

*
* *

ΠΘΗ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑ. — Ὁ χορὸς τοῦ ἡλίου παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς Σιοῦ. Πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν ὁ ἱατρὸς Woodbridge παρέστη εἰς τινὰ Χορὸν τοῦ ἡλίου τελεσθέντα παρὰ τὸ Poplar-River ἐν Μοντάνζ ὑπὸ πολεμιστῶν Σιοῦ. Κατὰ τὸν ἱατρὸν τοῦτον ἰδοὺ ἡ περιγραφὴ καὶ οἱ λόγοι τῆς τελέσεως τοῦ ἀγρίου τούτου χοροῦ.

«Ὁ χορὸς τοῦ ἡλίου τελεῖται εἰς τινὴν τοῦ Μεγάλου Πνεύματος ἵνα ἀποκτήσωσι τὴν εὐνοίαν του καὶ ἰδίως ἵνα δεηθῶσιν αὐτοῦ νὰ καταστήσῃ ἐπιτυχεῖς τὰς θήρας.

«Μεγάλαι παρασκευαὶ εἶχον γείνει ὑπὸ τῶν Σιοῦ διὰ τὸν χορὸν τοῦ ἡλίου. Ἐν μέτῳ πεδιάδος ἐχούσης μέγεθος ἄρκετόν διὰ γυμνάσια χιλιάδων ἱππέων ὑψοῦτο σκιὰς κατασκευασμένη ἐκ πασσάλων ἀπὸ λεύκης καὶ περιβαλλομένη ὑπὸ δορῶν βουφάλων. Οἱ ἄνδρες ἐγίνοντο δεκτοὶ εἰς τὸ κέντρον, καθ' ὁλοκληρίαν ἐκτεθειμένον εἰς τὸν ἥλιον.

«Κατὰ τὰς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ὥρας καθ' ἃς διήρκεσεν ὁ χορὸς, οἱ Ἰνδοὶ ἐθυσίασαν καὶ ἔφαγον περὶ τοὺς τεσσαράκοντα κύνας, κρέας βουβάτου, γογγύλια ἄγρια καὶ παντοειδῆ τρόφιμα βρασθέντα ἐντὸς λεβήτων. Οἱ παρόντες ἤσαν περὶ τοὺς πεντακισχιλίους, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῷ περιβύλῳ ἦσαν μόνον οἱ

ἄνδρες, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδιά ἔμενον ὀπίσθεν τῶν πασσάλων τῶν περικλειόντων τὸν χώρον. Πάντες ἐφόρουν τὰς ἐορτασίμους αὐτῶν ἐσθῆτας· αἱ ἐνδυμασίαι τῶν ἱερέων καὶ τινων ἀρχηγῶν ἦσαν ἀληθῶς πολυτελεῖς.

»Σημεῖον τινὸς δοθέντος, πολεμιστὰς ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα εἰσῆλθον ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς καὶ ἐπευφημούμενοι ὑπὸ τοῦ πλήθους. Διεστιγμένοι τὸ σῶμα διὰ ζωγραφιῶν καὶ γυμνοί, ἔφερον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κοσμήματα πτερῶν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σφυρίκτραν ἐξ ὀστοῦ ἀετοῦ, δι' ἧς ἐξέβαλλον ἤχους ὀξεῖς.

α' Ἡ περιφρόνησις τῶν πόνων ἡ ἀναπτυχθεῖσα κατὰ τὸ πρῶτον ἀπόγευμα τοῦ χοροῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ θαυμαστή. Πολλοὶ Σιοῦ ἔκοψαν πεντήκοντα μέχρι δεικνοῦν τεμαχίων σαρκὸς ἐκ τῶν βραχιόνων καὶ τῆς ῥάχεώς των. Ὁ χορὸς διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν νύκτα μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου. Τὴν δὲ πρωΐαν αἱ ὀδύνας καὶ τὸ ἄλγος ἐπεκράτουν γενικῶς. Οἱ Σιοῦ ἐχόρευον φέροντες δύο, τρεῖς ἢ τέσσαρας κεφαλὰς βονάσου ἐξηρτημένους ἐξ ὀπῶν ἃς εἶχον διχτήρει ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν σαρκί.

α' Εἰς τῶν Ἰνδῶν τούτων ἔσχε κατόπιν τοῦ ὀκτὼ κεφαλὰς βονάσου προσηρητημένους εἰς τὰς σάρκας τῆς ῥάχεώς του. Ἄλλοι ἐχόρευον προσδεδεμένοι εἰς πασσάλους διὰ τεσσάρων σχοινίων ὧν δύο ἦσαν διαπερκαμένοι διὰ τοῦ στήθους των καὶ δύο διὰ τῆς ῥάχεώς των. Τινὲς, προσδεδεμένοι, ὡς εἵπομεν, εἶχον πλὴν τούτου κεφαλὰς βονάσου κρεμαμένους ἀπὸ τῆς ῥάχεως, ὧν τὰ κέρατα διεπέρων αὐτοὺς, ἐπύκοντα καὶ κίνδυνον κατὰ τῆς ζωῆς αὐτῶν. Πολλοὶ ἐπιπτον λιπέθυμοι ἢ ἐξήντηλημένοι· ἀλλ' ὅμως ὁ χορὸς, ἡ μουσικὴ καὶ αἱ κραυγαὶ δὲν ἔπαιον.

α' Καὶ χοροὶ καὶ δεήσεις καὶ ἐπικλήσεις διεκρίνοντο διὰ τὴν ἑκτακτον αὐτῶν ζωηρότητα. Οἱ Σιοῦ ἔθετον τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν βονάσων δεόμενοι ὑπὲρ ἐπιτυχίας τῆς θήρας, ἐν ᾧ ὁ ἱερεὺς ἐζήτηι μεγάλη τῇ φωνῇ παρὰ τοῦ Μεγάλου Πνεύματος νὰ πράσῃ αὐτοῖς θήραν ἀφθονον, ἵνα δυνήθωσι νὰ θρέψωσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα. Τέλος δὲ καθαρισθέντος, διὰ τῆς ἐκφυτρώσεως τῶν χόρτων καὶ τῆς πόας, χώρου τεσσάρων τετραγωνικῶν ποδῶν, ἐγένετο ἡ διανομὴ τῶν προσφορῶν, συνισταμένη κυρίως ἐξ ὄπλων καὶ ἵππων, δι' ἧς ἐπερατώθη ἡ περίεργος ἐορτὴ τοῦ Χοροῦ τοῦ Ἡλίου.»

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι τεύχει δημοσιευομένην διατριβὴν τοῦ κ. Σπυρ. Π. Λάμπρου ἡ ὑστεραία τῆς ἐν Πλαταιαῖς νίκης παρειέφρησε παρόραμα σπουδαῖον. Τὸ ἐν σελ. 656 ἐν στίχῳ 3 κάτωθεν πανελλήνιον θεὸν διορθωθήτω εἰς πανελλήνιον θυσίαν.